

In Memoriam
door Nico van Grieken, voorzitter Genootschap Nederland-Aruba,
ter gelegenheid van het overlijden van
Gerda Meijerink, oud-voorzitter GNA (1999-2015)
8 januari 2016, Kasteel Amerongen

Lieve Max, Marleen, kleinkinderen Zwaan en Rokko, familieleden en vrienden van Gerda Meijerink,

Als voorzitter van het Genootschap Nederland-Aruba wil ik namens het bestuur en de deelnemers van ons Genootschap, stilstaan bij het overlijden van onze oud-voorzitter Gerda Meijerink.

Voor ik hiertoe overga, wil ik namens *Minister-President Mike Eman* van Aruba zijn In Memoriam uitspreken:

Aan Max Drenth, Marleen Stikker en familie,

De vriendschap van Gerda met Aruba dateert van de beginjaren negentig. Gerda was toen voorzitter van de Internationale Feministische Boekenbeurs die in Amsterdam gehouden werd en dank zij haar bemiddeling werd de kleine Arubaanse uitgeverij Editorial Charuba uitgenodigd om mee te doen aan de Frankfurter Buchmesse.

Gerda's belangstelling voor wat op Aruba gebeurde werd gewekt en in de periode daarna heeft zij Aruba vele malen bezocht. Zij raakte persoonlijk betrokken bij het wel en wee op het eiland en raakte onder de indruk van wat het kleine Aruba presteerde.

Zij zag het steeds meer als een persoonlijke taak en opdracht om hier in Nederland bij te dragen aan een juist beeld van wat op Aruba gebeurde. Gerda werd een uitstekende ambassadrice voor ons eiland. Daarna werd zij gevraagd om het Genootschap Nederland-Aruba te leiden, wat zij lange tijd deed, totdat haar ziekte dat niet meer toeliet.

Gerda heeft in de loop der jaren heel veel vrienden gemaakt op Aruba. Vrienden die haar hebben leren kennen als een fijne, universeel denkende vrouw, enorm belezen, met een hart voor het Koninkrijk en met name voor Aruba. Iemand die altijd klaar stond om anderen bij te staan. En iemand die verrukkelijk kon koken.

De vele vrienden van Gerda op Aruba herdenken haar, samen met u allen daar in Nederland, vandaag in dankbaarheid.

Gerda, namens de hele Arubaanse gemeenschap, dank je wel, masha danki, rust in vrede.

Mike Eman

- - - - -

Ook elders op Aruba treurt men om het overlijden van Gerda. Haar vriendin *Alice van Romondt* mailde het volgende:

Namens het bestuur en de auteurs van de Arubaanse Uitgeverij Charuba, danken wij jou, Gerda, om Aruba te hebben betrokken bij de Internationale Feministische Boekenbeurs in Amsterdam in 1992, de Frankfurter Buchmesse in 1993 en zoveel meer voor de ideeën, coaching en vooral voor de vriendschap gedurende de afgelopen 24 jaar. Rust zacht lieve Gerda.Voor altijd in ons hart...

- - - - -

Het Genootschap Nederland-Aruba.

Gerda was een markant voorzitter. Zij was in 1997, van stonde af aan, betrokken bij het Genootschap Nederland-Aruba. Begin 1999 werd zij benoemd tot voorzitter, als opvolger van John van der Meiden, die het jaar daarvoor was overleden.

Haar blik was steevast gericht op de missie, de opdracht en de bedoeling van ons Genootschap: verdere versterking van de eeuwenoude hechte banden tussen Aruba en Nederland en de bevordering in Nederland van een juist en evenwichtig inzicht in de economische, staatkundige, maatschappelijke en culturele ontwikkelingen van Aruba.

Vorig jaar maart vond Gerda het tijd om haar voorzitterschap neer te leggen. Zij schreef: "Ik zal geen bijdrage meer kunnen leveren, daarvoor ontbreekt de energie, ook al is mijn toestand redelijk stabiel". Zij wilde nog wel bestuurslid blijven, want 'als bestuurslid blijf ik op de hoogte van wat er gebeurt, dat trekt mij, ik ga alles anders erg missen'.

Na die woorden was het stil in ons bestuur. Overdacht werden alle mooie jaren, bijeenkomsten, vergaderingen, soms ook heftige, bestuursetentjes, telefoontjes, mailtjes, onze, haar geschiedenis bij ons genootschap. Natuurlijk was er maar één besluit mogelijk: Gerda bleef bestuurslid en wij bleven haar informeren.

Enkele maanden later, begin november. Gerda gaf ons te kennen dat het niet zo goed meer ging. Na enkele dagen ontving ik weer een tweede mail met haar bericht dat zij zich niet meer herkiesbaar wilde stellen. Een moeilijk besluit, schreef zij, want het Genootschap Nederland-Aruba heeft mijn grote belangstelling en de informatie die ik krijg vind ik belangwekkend. Ik zal het allemaal erg gaan missen. Groet iedereen. Gerda Meijerink.

Opnieuw die stilte. Het gevoel van plaatsvervangende verslagenheid. Te weten dat het gemis wederzijds is en meer dan dat. Het beeld van een voorzitter die er niet meer bij kon zijn. En, er niet meer bij is.

Zestien jaar lang zette zij zich met het bestuur in om te laten zien wat koninkrijksamenwerking vermag en hoe belangrijk het is dat de Nederlands-Caribische betrekkingen binnen het koninkrijk hecht zijn, met name die tussen Aruba en Nederland.

Een inspanning die zeer succesvol was en is. Het Genootschap trof illustere sprekers bereid hun visie te geven: leden van de Raad van State, Ministers-Presidenten en Gevolmachtigde Ministers van Aruba, Nederlandse ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, Justitie en Defensie, Eerste en Tweede Kamerleden, diplomaten, centrale bankiers, schrijvers en jonge Arubanen die onder haar leiding hun visie gaven op de ontwikkelingen in hun land. Bo Aruba, Nos Aruba, Jouw Aruba, Ons Aruba.

Gerda zat voor op een haar kenmerkende wijze: duidelijk, beheerst, luisterend, met humor, ruimte biedend voor discussie over nieuwe ideeën en ook: beslist. Soms gelardeerd met een Duits citaat of een Duitse kwinkslag, want ook de liefde voor die taal en cultuur hield zij niet 'versteekt'.

Met het bestuur schiep zij, ook tijdens bijeenkomsten, een ambiance waarin leden op een plezierige en nuttige wijze konden bijpraten: over beleid, persoonlijke zaken, over het Aruba van toen, het Aruba van nu en vooral over het Aruba van de toekomst.

Dit jaar viert Aruba dat het 30 jaar geleden officieel zijn Status Aparte verkreeg. Gerda zou met volle overtuiging genoten hebben van alle successen die Aruba dankzij die Status Aparte wist te behalen en van de voorbeeldwerking die hiervan in het Koninkrijk is uitgegaan.

Aruba en het Genootschap Nederland-Aruba hebben een voorzitter en een vriendin verloren. Triest, droef, verdrietig. Haar wil om zo lang verbonden te blijven met ons bestuur, met haar Genootschap Nederland-Aruba en met de Arubaanse zaak is een toonbeeld van diepe betrokkenheid.

Wij gedenken Gerda met eerbied en zijn haar dank verschuldigd voor haar wijsheid, rust en overzicht en voor de jarenlange invulling die zij aan haar voorzitterschap heeft gegeven.

Graag nog een kort persoonlijk woord. Gerda en ik deelden een liefde voor de bergen, de stilte en de vergezichten. Om mijn gedachten aan haar te verwoorden draag ik een sonnet voor van Albrecht Haushofer.

Haushofer was hoogleraar geografie en geopolitiek in Berlijn. De Gestapo arresteerde hem op verdenking van medeplichtigheid aan het beramen van een aanslag op Hitler. In de nacht van 23 op 24 april 1945 werd hij, buiten de gevangenis van Moabit en zonder enige vorm van proces, door de SS doodgeschoten.

Een jonge communist trof 80 sonnetten op hem aan die Haushofer in zijn Berlijnse cel had geschreven. In een van die Moabiter Sonette beschrijft hij zijn liefde voor Val Tuoi in het Zwitserse berggebied Engadin.

Val Tuoi

Vom hohen Gipfelglück des Piz Buin
Im Val Tuoi zog unsre Wanderspür
Durch weicher, bachdurchrauschter Almen Flur,
Durch Arvenwald hinab ins Engadin

Ich fühlte, wie die Zeit des Glücks entrann,
So flüchtig wie des Morgens klare Luft,
So flüchtig wie der Matten süßer Duft –
Ich sah zurück auf Eis und Fels und sann:

Wär's nicht ein schöner Schluß für meine Tage,
Dort oben müd in weichen Schnee zu sinken,
Zum letztenmal der Sonne Schein zu trinken

Und einzuschlafen ohne Wunsch und Klage? –
Wir wandern fort. Ich denke still zurück
Ans Val Tuoi, an Gipfel, Tod und Glück.

* * * * *